

Bruxelles, 1 decembrie 2020
(OR. en)

13512/20

SOC 772
EMPL 542

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	ST 12945/20
Subiect:	Concluziile Consiliului privind drepturile omului și munca decentă în lanțurile de aprovizionare globale

În anexă, se pun la dispoziția delegațiilor Concluziile Consiliului privind drepturile omului și munca decentă în lanțurile de aprovizionare globale

**Concluziile Consiliului privind drepturile omului
și munca decentă în lanțurile de aprovizionare globale**

REAMINTIND CĂ

1. Apărarea drepturilor omului, încurajarea dezvoltării durabile, protecția mediului înconjurător, promovarea justiției sociale și respectarea dreptului internațional sunt valori fundamentale ale Uniunii Europene, consacrate în tratatele privind Uniunea Europeană și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Aceste valori ghidează angajamentul Uniunii Europene în slujba apărării drepturilor omului și a promovării muncii decente pentru toți.
3. Statele membre s-au angajat să promoveze munca decentă pentru toți, astfel cum se prevede în Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU. Lanțurile de aprovizionare globale durabile sunt esențiale pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU, astfel cum se subliniază și în Noul Consens european privind dezvoltarea¹.
4. Agenda 2030 a ONU, Declarația OIM din 2018 privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă și Declarația centenarului OIM din 2019 privind viitorul muncii au definit munca decentă pentru toți ca fiind un obiectiv-cheie.
5. Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială oferă întreprinderilor orientări referitoare la politica socială și la practicile incluzive, responsabile și durabile la locul de muncă, iar Liniile directoare ale OCDE pentru societățile multinaționale oferă principii și standarde pentru comportamentul responsabil în afaceri².

¹ Noul Consens european privind dezvoltarea – „Lumea noastră, demnitatea noastră, viitorul nostru”, Declarație comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei Europene, 2017.

² Organizația Internațională a Muncii: Declarația tripartită de principii privind întreprinderile multinaționale și politica socială, a cincea ediție, martie 2017; Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică: Liniile directoare ale OCDE pentru societățile multinaționale, ediția 2011.

6. Respectarea, promovarea și punerea efectivă în aplicare a principiilor referitoare la drepturile fundamentale la locul de muncă, astfel cum au fost incluse în Declarația OIM din 1998 cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă, constituie o parte esențială a Agendei privind munca decentă.
7. În 2016, Consiliul Europei a adoptat Recomandarea privind drepturile omului și mediul de afaceri, care oferă orientări specifice pentru a sprijini statele membre³.
8. Consiliul a solicitat statelor membre și Comisiei Europene să încurajeze și să promoveze gestionarea responsabilă a lanțurilor de aprovizionare globale, inclusiv prin intermediul responsabilității sociale a întreprinderilor, al obligației de diligență în ceea ce privește drepturile omului și al promovării muncii decente și a protecției sociale și a muncii⁴.
9. Comisia a adoptat Pactul verde european⁵, prin care se subliniază că UE – fiind cea mai mare piață unică din lume – poate stabili standarde care să se aplice în cadrul tuturor lanțurilor valorice globale.
10. Uniunea Europeană și statele sale membre s-au angajat să pună în aplicare Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului pentru a apăra drepturile omului și standardele de muncă de efectele adverse cauzate de mediul de afaceri, inclusiv pentru a se asigura că cei afectați de activitățile întreprinderilor au acces la o cale de atac eficientă.

³ Consiliul Europei: Drepturile omului și mediul de afaceri – Recomandarea CM/Rec(2016)3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre (2016).

⁴ Consiliul Uniunii Europene, Viitorul muncii: Uniunea Europeană promovează Declarația centenarului OIM, 2019, 13436/19, punctul 19.

⁵ Comisia Europeană, comunicarea intitulată „Pactul verde european”, COM(2019)640 final, p. 22.

AVÂND ÎN VEDERE CĂ

11. Pandemia de COVID-19 a agravat situația deja precară a unei părți a forței de muncă la toate nivelurile lanțurilor de aprovizionare globale. În mod deosebit, femeile, copiii și lucrătorii migranți sunt afectați și suferă în mod disproporționat din cauza unor abuzuri ale mediului de afaceri împotriva drepturilor omului și ale lucrătorilor⁶.
12. Scăderea continuă și accentuată a numărului de ore lucrate și pierderile considerabile de venituri din muncă la nivel mondial provocate de pandemia de COVID-19 înseamnă că, numai în economia informală, aproximativ 1,6 miliarde de lucrători – adică aproape jumătate din forța de muncă mondială – se află în pericol imediat de a-și pierde mijloacele de subzistență⁷.
13. Pandemia de COVID-19 a provocat o recesiune mondială, mult mai gravă decât criza economică și financiară dintre 2007 și 2009. Întreprinderile din Europa și din lume se confruntă cu provocări enorme în încercarea de a face față acestei situații economice extraordinare. Pandemia a demonstrat că, pentru a gestiona crizele în mod eficace și flexibil, ar fi bine ca întreprinderile să aibă o vedere de ansamblu asupra lanțurilor lor valorice, să își cunoască furnizorii și să coopereze cu aceștia.
14. Parteneriatul social joacă un rol esențial în abordarea impactului crizei provocate de COVID-19 și în atenuarea acestuia, dar nu poate fi eficient decât dacă libertatea de asociere și negocierile colective sunt protejate.
15. În ultimele două decenii s-au înregistrat unele progrese în ceea ce privește combaterea muncii copiilor, deși ultimele estimări indică o încetinire considerabilă a ritmului acestora⁸. Dacă reducerea mondială a amplitudinii muncii copiilor continuă în acest ritm lent, va fi nevoie de aproape 40 de ani pentru a o elimina, în loc de cinci ani, astfel cum se prevede la subpunctul 8.7 al obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 8.

⁶ Organizația Națiunilor Unite, Responsabilitate comună, solidaritate globală: răspunsul la efectele socioeconomice ale pandemiei de COVID-19, 2020; COVID-19 și munca copiilor: moment de criză, moment de acțiune, publicație comună UNICEF/OIM, iunie 2020.

⁷ Monitorul OIM: COVID-19 și lumea muncii, 29 aprilie 2020.

⁸ Organizația Internațională a Muncii, Raportul global privind munca copiilor: rezultate și tendințe, 2012-2016, septembrie 2017.

16. Lanțurile de aprovizionare globale joacă un rol-cheie pentru activitățile economice din lumea întreagă și pentru comerțul mondial. Sute de milioane de lucrători sunt angajați în cadrul rețelelor de lanțuri de aprovizionare ale societăților multinaționale. Aceste rețele reprezintă 80 % din comerțul mondial⁹. Ele trebuie gestionate în mod durabil pentru a asigura o muncă decentă pentru toți, inclusiv salarii echitabile care să poată garanta un nivel de trai decent.
17. Gestionarea și producția durabile, împreună cu parteneriatul social, oferă un avantaj competitiv. Prin aplicarea unei abordări coerente, Uniunea Europeană ar putea fructifica acest avantaj și și-ar putea asuma – fiind cea mai mare piață unică din lume – un rol de lider la nivel internațional în ceea ce privește promovarea responsabilității întreprinderilor pentru acțiunile și omisiunile lor.
18. Obligația de diligență a întreprinderilor, mai ales diligența în materie de drepturi ale omului, este esențială pentru o gestionare responsabilă a lanțului de aprovizionare, în conformitate cu Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, cu Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială, precum și cu Liniile directoare ale OCDE pentru societățile multinaționale.
19. Cincisprezece state membre și-au adoptat planurile naționale de acțiune privind afacerile și drepturile omului, dând curs unui apel al Comisiei din 2011¹⁰. Aceste planuri sunt foarte diferite sub aspectul modului de punere în aplicare și al angajamentelor asumate. Unele țări au introdus sau intenționează să introducă acte legislative obligatorii referitoare la obligația de diligență.
20. Analiza făcută de Comisia Europeană indică faptul că numai o mică parte a întreprinderilor din Uniunea Europeană depun în prezent eforturi riguroase de asigurare a diligenței necesare, care să aibă în vedere drepturile omului și ale lucrătorilor în ansamblul lor, precum și efectele asupra mediului și care să acopere întregul lanț valoric¹¹. Acest lucru ar putea prezenta riscuri grave atât pentru titularii de drepturi, cât și pentru întreprinderi.

⁹ UNCTAD, Raportul privind investițiile mondiale (2013).

¹⁰ Comunicarea Comisiei Europene „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor”, COM(2011)681 final.

¹¹ Comisia Europeană (2020): Studiul asupra cerințelor privind obligația de diligență de-a lungul lanțului de aprovizionare.

21. Măsurile și inițiativele voluntare ale întreprinderilor, sindicatelor, organizațiilor de afaceri și ale altor părți interesate, cum ar fi dialogurile sectoriale și platformele sau inițiativele sectoriale sau tematice cu părți interesate multiple, împreună cu campaniile de sensibilizare în rândul consumatorilor joacă un rol important, dar este puțin probabil ca, izolate, să reușească să modifice în mod simțitor felul în care întreprinderile își gestionează impactul social, asupra mediului și în materie de guvernare ori să furnizeze o cale de atac eficientă celor afectați¹².
22. Întreprinderile europene, mai ales cele cu activități transsectoriale, trebuie să facă față unor cerințe diferite la nivelul UE în materie de durabilitate și de diligență, precum și unor legislații naționale eterogene. Astfel, nevoia unor condiții de concurență echitabile pe piața unică europeană, cu aceleași standarde pentru toți, inclusiv pentru concurenții din țări terțe, este din ce în ce mai mult confirmată de un număr crescând de întreprinderi europene, care recunosc valoarea unor norme obligatorii la nivelul UE privind obligația de diligență în materie de drepturi ale omului¹³.
23. Pentru a combina efectul de levier și cunoștințele de specialitate acumulate este esențial să existe o înțelegere comună a cerințelor în materie de obligație de diligență în toate sectoarele, pentru întreprinderile de toate dimensiunile și pentru toate țările, în conformitate cu Principiile directoare ale ONU, cu Liniile directoare ale OCDE pentru societățile multinaționale și cu Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială.

SUBLINIIND CĂ

24. Nerespectarea drepturilor fundamentale la locul de muncă, condițiile de muncă precare, mai ales condițiile insuficiente de securitate și sănătate în muncă, absența salariilor echitabile, timpul de lucru neregulat sau excesiv, discriminarea, precum și violența de gen și hărțuirea care le afectează în măsură disproporționată pe femei și pe fete, inclusiv în cadrul lanțurilor valorice și de aprovizionare, trebuie combătute printr-o abordare globală.

¹² Comisia Europeană (2020): Studiul privind obligațiile directorilor și guvernarea sustenabilă a întreprinderilor. Comisia Europeană (2020): Studiul asupra cerințelor privind obligația de diligență de-a lungul lanțului de aprovizionare.

¹³ Comisia Europeană (2020): Studiul asupra cerințelor privind obligația de diligență de-a lungul lanțului de aprovizionare.

25. Punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă necesită o Agendă solidă privind munca decentă, astfel cum se subliniază în ODD 8. Promovarea muncii decente este totodată un element esențial pentru producția și consumul durabile, pentru combaterea sărăciei și a foametei, pentru consolidarea protecției sociale, pentru sprijinirea egalității de gen și pentru reducerea inegalităților.
26. Este, înainte de toate, responsabilitatea fiecărui stat să respecte, să promoveze și să transpună în practică drepturile omului ce revin persoanelor de pe teritoriul său sau care intră sub jurisdicția sa. Responsabilitatea întreprinderilor de a respecta drepturile omului este independentă de capacitatea sau de voința statelor de a-și face datoria de a apăra drepturile omului.
27. Atingerea obiectivelor stabilite în Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă necesită o intensificare a eforturilor și măsuri concrete pentru a promova munca decentă, inclusiv la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale.
28. Crearea unui mediu propice pentru gestionarea responsabilă a lanțului de aprovizionare și promovarea acesteia constituie o parte importantă a acțiunii UE de promovare a muncii decente la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale.
29. Pentru a elimina lacunele în materie de apărare a drepturilor omului de la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale va fi nevoie de eforturi simultane, depuse folosind toate pârgurile de politici existente. Uniunea Europeană și statele sale membre, partenerii sociali și părțile interesate relevante, inclusiv societatea civilă, trebuie să colaboreze pentru a-și concentra eforturile în direcția obținerii unui cadru de politici și a unei strategii robuste, care să dea naștere unor condiții de concurență echitabile la nivel internațional.
30. Orice eventuală obligație impusă întreprinderilor ar trebui să respecte angajamentele internaționale, să fie proporționată, să creeze securitate juridică, să ia în considerare situația specifică a IMM-urilor și nevoile acestora și să vizeze consolidarea muncii decente, inclusiv încurajarea unor relații responsabile între întreprinderile din UE și partenerii acestora din țările în curs de dezvoltare.

SALUTÂND FAPTUL CĂ COMISIA EUROPEANĂ

31. Și-a luat angajamentul de a promova echitatea socială în restul lumii, pentru a asigura o tranziție justă a economiei globale¹⁴.
32. Și-a anunțat intenția de a prezenta o nouă inițiativă în 2021 privind guvernanța corporativă durabilă, care va aborda, printre altele, drepturile omului și obligația de diligență în ceea ce privește protecția mediului în cadrul lanțurilor economice valorice și de aprovizionare¹⁵.
33. Întreprinde acțiuni în diferite domenii de politici pentru a promova munca decentă la nivelul lanțurilor valorice și de aprovizionare și a anunțat măsuri suplimentare. Aceste politici includ comerțul, cooperarea pentru dezvoltare, dialogurile și politicile în materie de muncă și de drepturi ale omului, politicile sectoriale, politicile de vecinătate și măsurile legate de responsabilitatea întreprinderilor, achizițiile publice, comunicarea informațiilor de către întreprinderi, finanțarea durabilă, obligația de diligență referitoare la lanțurile de aprovizionare cu minereuri provenite din zone de conflict, mediul înconjurător și politicile pentru protecția consumatorilor.
34. Își consolidează cooperarea cu țările partenere și la nivelul forurilor internaționale pentru a promova și sprijini activ eforturile naționale și globale de punere în aplicare a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, precum și a Liniilor directoare ale OCDE pentru societățile multinaționale și a Declarației tripartite de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială.

¹⁴ Comisia Europeană, comunicarea intitulată „O Europă socială puternică pentru tranziții juste”, COM(2020) 14 final.

¹⁵ Comisia Europeană, comunicarea intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030”, COM(2020) 380 final.

35. A invitat statele membre să adopte planuri naționale de acțiune¹⁶ și reflectează asupra unor diferite tipuri de stimulente suplimentare pentru întreprinderi, care să le determine să integreze ODD-urile în operațiunile lor, astfel cum se prevede în documentul său de reflecție „Către o Europă durabilă până în 2030”¹⁷, în acord cu intenția declarată a UE de a analiza opțiuni de accelerare a punerii în aplicare a Principiilor directoare ale ONU, inclusiv posibilitatea unui plan de acțiune al UE aferent¹⁸.
36. S-a angajat ferm să creeze o cultură a guvernantei corporative durabile și să realizeze o economie performantă și favorabilă incluziunii, care să funcționeze în beneficiul oamenilor și care să îndeplinească obiectivele de mediu și pe cele sociale¹⁹.

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

INVITĂ STATELE MEMBRE CA, ÎN CONFORMITATE CU COMPETENȚELE LOR, ȚINÂND SEAMA DE CIRCUMSTANȚELE NAȚIONALE ȘI CU RESPECTAREA ROLULUI ȘI A AUTONOMIEI PARTENERILOR SOCIALI:

37. SĂ ÎȘI INTENSIFICE eforturile de punere în aplicare a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, inclusiv prin planuri naționale de acțiune noi sau actualizate, care să conțină un mix inteligent de măsuri voluntare și obligatorii, acolo unde este cazul. Procesele din cadrul planurilor naționale de acțiune trebuie să se axeze pe eliminarea lacunelor în materie de apărare a drepturilor omului și ar trebui să implice în mod constant atât lucrători și alți titulari de drepturi aparținând grupurilor și comunităților afectate, cât și parteneri sociali.
38. SĂ AIBĂ ÎN VEDERE aderarea la Alianța 8.7 care urmărește catalizarea acțiunii cu privire la obiectivul 8.7 din obiectivele de dezvoltare durabilă pentru 2030, pentru a combate munca

¹⁶ Comunicarea Comisiei Europene intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor”, COM(2011) 681 final.

¹⁷ Comisia Europeană (2019), documentul de reflecție „Către o Europă durabilă până în 2030”, COM(2019) 22.

¹⁸ Concluziile Consiliului privind prioritățile UE pentru 2019 în cadrul forurilor ONU însărcinate cu apărarea drepturilor omului, adoptate de Consiliu în cadrul celei de a 3673-a reuniuni a sale desfășurate la 18 februarie 2019, documentul ST 6339/19.

¹⁹ Comunicarea Comisiei din 2019 privind Pactul verde european; planul de acțiune al Comisiei din 2018 privind finanțarea creșterii durabile; inițiativa privind guvernanta corporativă durabilă, condusă de DG Justiție.

copiilor și munca forțată, precum și traficul de ființe umane la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale.

39. SĂ IA ÎN CALCUL sprijinirea Fondului „Vision Zero” al OIM și a unor proiecte similare aparținând altor organizații internaționale, care contribuie la îndeplinirea dezideratului de a se reduce la zero numărul accidentelor, vătămarilor și bolilor profesionale grave sau mortale la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale. Și SĂ SPRIJINE eforturile de integrare, în cadrul OIM referitor la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă, a dreptului la condiții de muncă sigure și sănătoase²⁰.

INVITĂ STATELE MEMBRE ȘI COMISIA EUROPEANĂ, ÎN CONFORMITATE CU COMPETENȚELE LOR RESPECTIVE, ȚINÂND SEAMA DE CIRCUMSTANȚELE NAȚIONALE ȘI CU RESPECTAREA ROLULUI ȘI A AUTONOMIEI PARTENERILOR SOCIALI:

40. SĂ PROMOVEZE drepturile omului la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale și munca decentă la nivel mondial, inclusiv o politică de toleranță zero față de munca copiilor și munca forțată, traficul de ființe umane și alte abuzuri și încălcări ale drepturilor omului, cu ajutorul diferitelor lor politici interne și externe, în forurile multilaterale și împreună cu partenerii mondiali.
41. SĂ IA ÎN CONSIDERARE instituirea sau consolidarea de inițiative, mai ales programe de parteneriat, pentru a îmbunătăți sistemele de inspecție a muncii din țările terțe.
42. SĂ CONTRIBUIE la o redresare globală durabilă și rezilientă în urma crizei provocate de COVID-19 prin luarea de măsuri care să abordeze implicațiile globale ale acesteia asupra lucrătorilor și a altor titulari de drepturi la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale, precum și prin adoptarea de politici care să asigure o tranziție justă.
43. SĂ COLABOREZE pentru a asigura consecvența măsurilor de la nivel național și a celor europene privind guvernanta corporativă durabilă, inclusiv în ceea ce privește cerințele legate de lanțul de aprovizionare, precum și punerea efectivă în aplicare a acestora, având în vedere situația economică dificilă a întreprinderilor europene din cauza crizei provocate de COVID-19.

²⁰ Consiliul Uniunii Europene, Viitorul muncii: Uniunea Europeană promovează Declarația centenarului OIM, 24 octombrie 2019, documentul ST 13436/19.

INVITĂ COMISIA EUROPEANĂ:

44. SĂ ÎȘI ACTUALIZEZE comunicarea din 2006 intitulată „Promovarea muncii decente pentru toți – Contribuția Uniunii la punerea în aplicare a agendei privind munca decentă în lume”.
45. SĂ LANSEZE până în 2021 un plan de acțiune al UE axat pe modelarea durabilă a lanțurilor de aprovizionare globale, pe promovarea drepturilor omului, a transparenței și a standardelor obligației de diligență în ceea ce privește protecția mediului și chestiunile sociale, ținându-se cont de experiențele și de lecțiile învățate în urma pandemiei de COVID-19. Aceasta sprijină punerea în aplicare coerentă a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, a Declarației tripartite de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială, precum și a Liniilor directoare ale OCDE pentru societățile multinaționale. Planul de acțiune ar trebui să abordeze nevoile celor aflați la începutul lanțurilor de aprovizionare globale, adeseori în țările în curs de dezvoltare, venind astfel în completarea unei agende actualizate privind munca decentă.
46. SĂ ÎNAINTEZE o propunere pentru un cadru al UE privind guvernanța corporativă durabilă, care să includă obligațiile corporative transsectoriale de diligență la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale. Aceasta ar putea include o definiție a tipului de proces de gestionare a riscurilor pe care întreprinderile ar trebui să îl urmeze pentru a identifica, a preîntâmpina, a atenua și a-și asuma răspunderea pentru efectele lor negative asupra drepturilor omului și ale lucrătorilor și asupra mediului înconjurător.
47. SĂ AIBĂ ÎN VEDERE măsuri adecvate de sprijinire a cooperării pentru dezvoltare și a politicii externe, care să întovărășească punerea în aplicare a unui mix inteligent de măsuri la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale, inclusiv prin legislația UE, precum și posibilul impact al acestora asupra creării unor condiții de concurență echitabile la nivel mondial și asupra disponibilității partenerilor din țările terțe de a le adopta.
48. SĂ STIMULEZE elaborarea și punerea în aplicare a unor planuri naționale de acțiune privind afacerile și drepturile omului în statele membre, pentru a consolida coordonarea și coerența.
49. SĂ IA ÎN CONSIDERARE elaborarea unui ghid orientativ care să ia forma unor criterii și standarde de calitate pentru planurile naționale de acțiune privind afacerile și drepturile omului, precum și instituirea unor structuri care să faciliteze învățarea reciprocă între statele membre referitor la planurile lor naționale de acțiune privind afacerile și drepturile omului.

50. SĂ AIBĂ ÎN VEDERE lansarea unor dialoguri sectoriale la nivelul UE și extinderea abordărilor sectoriale naționale pe bază multilaterală pentru tratarea chestiunilor legate de drepturile omului și ale lucrătorilor la nivelul lanțurilor valorice și de aprovizionare globale.
51. SĂ SPRIJINE și SĂ VALORIFICE activ munca depusă de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene²¹ și rolul consultativ al acesteia în ceea ce privește accesul la căi de atac în cazul unor efecte negative asupra drepturilor omului la nivelul lanțurilor de aprovizionare globale.
52. SĂ DEPUNĂ EFORTURI pentru includerea, în acordurile comerciale, a unor capitole ambițioase cu privire la durabilitate, cu prevederi ferme privind drepturile sociale și ale lucrătorilor și privind gestionarea responsabilă a lanțului de aprovizionare, precum și a unor clauze privind elementele esențiale în materie de drepturi ale omului. SĂ CONTINUE să acționeze în direcția consolidării mecanismelor de monitorizare și de punere în aplicare, precum și a asigurării respectării standardelor internaționale privind munca și drepturile omului de către țările care beneficiază de preferințe tarifare unilaterale.
-

²¹ Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (2020), Raportul privind mediul de afaceri și drepturile omului – accesul la căi de atac.